

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
í t é l e t e**

Az ügy száma: Pfv.II.22.287/2017/9.

A tanács tagjai:

Dr. Kövesné dr. Kósa Zsuzsanna a tanács elnöke

Dr. Baloginé dr. Faiszt Judit előadó bíró

Nyíróné dr. Kiss Ildikó bíró

A felperes:

felperes neve (**felperes címe**)

A felperes képviselője:

Dr. Nagy Béla Tamás ügyvéd (**fél címe**)

Az alperes:

alperes neve (**alperes címe**)

Az alperes képviselője:

Dr. Pataricza György ügyvéd (**fél címe1**)

A per tárgya:

Házastársi közös vagyon megosztása

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:

Felperes

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Veszprémi Járásbíróság 9.P.22.154/2012/95/I.

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:

Veszprémi Törvényszék 2.Pf.21.758/2016/12.

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős ítélet felülvizsgálattal támadott rendelkezéseit részben hatályon kívül helyezi és az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatja.

Az alperes által fizetendő értékkülönbözet összegét 1.842.000 (egymillió-nyolcszáznegyvenkétezer) forintban állapítja meg.

A jogerős ítélet egyéb rendelkezéseit hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperes részére 150.000 (százötvenezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Kötelezi a feleket, hogy fizessenek meg az államnak felhívásra a felperes 797.700 (hétszázkilencvenhétezer-hétszáz), az alperes 50.900 (ötvenezer-kilencszáz) forint le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket.

A Kúria megkeresi a a **V.** Megyei Kormányhivatal **V.i** Járási Hivatal Agrárügyi Főosztály Földhivatali Osztályát, hogy a **V.** ... hrsz.-ú, természetben **V. M. M.** u. ... számú ingatlanra a 36109/2018.03.10. számú határozat alapján a felülvizsgálati kérelem benyújtása tényének ingatlan-nyilvántartási feljegyzését törölje.

A jogerős ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] Az alperes 1992-től folyamatosan Németországban dolgozott és 1992 decemberében a külföldi keresményéből megvette a **V., L.** utca ... számú ingatlant (a továbbiakban: **L.** utcai ingatlan). A felperes az ingatlanvásárlás után eladta a különvagyoni **P., L. F.** utca ... szám alatti ingatlanát (a továbbiakban: p.-i ingatlan) 700.000 forint vételárért.
- [2] A felek 1993 októberétől élettársi kapcsolatban éltek, együttélésüket a **L.** utcai ingatlanban kezdték meg. 1995 márciusában házasságot kötöttek, amelyből lombikbébi program eredményeként 1998. május 12-én **B.** és **P.** utónevű ikergyermekeik születtek.
- [3] A **L.** utcai ingatlanban a felek beruházásokat végeztek, többek között felújították a fürdőszobát. A felperes e munkálatok költségére a p.-i ingatlana értékesítéséből befolyt vételárból 100.000 forintot fordított. Az ingatlanba 1997-ben bevezették a gázt, az alperes 1997 novemberében 540.000 forint vételárért eladta az Opel Kadet típusú, az életközösség létesítése előtt vásárolt különvagyoni gépkocsiját.
- [4] A felperes 1995-ben megvette a **V., K.** lakótelep ... szám alatti ingatlan (a továbbiakban: lakótelepi ingatlan) 1/2 tulajdoni hányadát szülei haszonélvezeti jogával terhelten.
- [5] A **L.** utcai ingatlan 2003. január 31-én 8.600.000 forint vételárért eladásra került és az alperes júniusban értékesítette a különvagyonába tartozó garázsingatlant is.
- [6] A felek 2004-ben az alperes 1/1 arányú tulajdonaként megvásárolták a **V., M.** utca ... számú ingatlant (a továbbiakban: **M.** utcai ingatlan) 10.800.000 forint vételárért. A család az ingatlanba beköltözött és a felek az ingatlanban értéknövelő beruházásokat végeztek.
- [7] A házastársak életközössége 2011. június 19-én megszűnt, házasságukat a bíróság jogerős ítéletével felbontotta és elrendelte a **M.** utcai ingatlan megosztott használatát. A felek megállapodását alapul véve az ingatlan felső szintjén három szoba és a WC helyiség a felperes, az alsó szinten a nappali, a garázs és többi helyiség az alperes kizárólagos használatába került azzal, hogy a közös gyermekek és a felperes részére az alperes átjárást biztosít a hátsó udvarrészre is. A bíróság a felek közös használatába adta a felső szinten a fürdőszobát, az emeleti előteret, és a padlást.
- [8] Az alperes 2012 tavaszán elköltözött a **M.** utcai ingatlanból, ingóságait fokozatosan elszállította, 2012 augusztusában az ingatlanból kijelentkezett. Életvitelszerűen szülei ingatlanában él. A felperes 2013 májusától az Egyesült Királyságban dolgozik, ennek megkezdésekor az akkor még kiskorú gyermekek családba fogadás

alapján a szülei háztartásába kerültek. A felperes a **M.** utcai ingatlant belföldi tartózkodása idején, évente átlagosan négy hét időtartamban használja, a közös gyermekek ide alkalmanként látogattak vissza.

A kereseti kérelem és az alperes viszontkeresete

- [9] A felperes keresetében kérte a házastársi közös vagyon megosztását; annak megállapítását, hogy a **M.** utcai ingatlanon az ingatlan-nyilvántartáson kívül 1/2 arányú tulajdonjogot szerzett; tulajdonjoga ingatlan-nyilvántartási bejegyzésének mellőzésével az alperes kötelezését megváltási ellenérték megfizetésére; az ingó vagyon - többek között - az alperes birtokába került 50.000 EUR, 10.000 forint megtakarítás megosztását és az igényelt értékkülönbözet után késedelmi kamatigényt érvényesített. Nem vitatta, hogy az alperes az ingatlan-nyilvántartáson kívül megszerezte a lakótelepi ingatlan 1/4 tulajdoni hányadát és az ehhez igazodó ellenérték megilleti.
- [10] A felperes a tulajdoni igényét arra alapította, hogy a p.-i ingatlanának értékét a közös vagyonba utalta és a **M.** utcai ingatlan megszerzésére később, vagyonvegyüléssel került sor. A felek a különvagyoni ingatlanokat értékesítették, helyettük értékesebb vagyontárgyakat vásároltak, a vételár különböztet a közös vagyonból fedezték. A külön vagyon haszna közös vagyon, ezért közös vagyonnak minősül a **L.** utcai ingatlan vételára és az eladási ára közötti különbözet, amit a felek a perbeli ingatlan vételárára fordítottak.
- [11] Az alperes ellenkérelmében maga is kérte a házastársi közös vagyon megosztását, a tulajdoni igényt 9/108 tulajdoni hányadban, 3.000 EUR és 2.000.000 forint közös vagyoni megtakarítás erejéig elismerte. Viszontkeresetében a **M.** utcai ingatlannak a felperest megillető tulajdoni hányadot meghaladó használata miatt többlethasználati díj iránti követelést érvényesített.

Az első- és másodfokú ítélet

- [12] Az elsőfokú bíróság ítéletével a felek házastársi közös vagyonát megosztotta. Az alperes tulajdonába adta a **M.** utcai ingatlanból a felperesnek az ingatlan-nyilvántartáson kívül megszerzett 9/108 tulajdoni hányadát 1.157.583 forint értékben. A rendelkező részben felsorolt ingóságokat megosztotta. Az **O.** Bankszámlán elhelyezett 2.000.000 forintból személyenként 1.000.000 forintot, a 30.000 EUR megtakarításából személyenként 15.000 EUR-t adott a felek tulajdonába. Az alperest értékkülönbözet címén 3.173.733 forint és 15.000 EUR megfizetésére kötelezte. Ebből 1.000.000 forint tekintetében az ítéletet előzetesen végrehajthatóvá nyilvánította. Kötelezte a felperest, hogy a **M.** utcai ingatlant három hónapon belül kiürítve bocsássa az alperes birtokába. Ezt meghaladóan a keresetet és a viszontkereset elutasította.
- [13] Ítélete indokolása szerint a **L.** utcai ingatlan eladása után

vásárolták meg a felek a **M.** utcai ingatlant 10.800.000 forint vételárért, amelyből 9.000.000 forint az alperes különvagyonra volt, míg 1.800.000 forint a felek közös megtakarítása. Ezért az ingatlan 90/108 részben az alperes különvagyonra, 18/108 részben a felek közös vagyona.

- [14] A **M.** utcai ingatlan tulajdoni viszonyait vizsgálva az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a felperes az alperes által elismerten a p.-i különvagyonon ingatlannak értékesítéséből befolyt 700.000 forintból 100.000 forintot a **L.** utcai ingatlan fürdőszobájának felújítására fordított. A további 600.000 forint különvagyon sorsát azonban a felperes nem bizonyította, ezért nem állapítható meg, hogy ezt az összeget a felek az ingatlan vásárlására fordították, illetőleg ebből a felperes a **L.** utcai ingatlanban történt gáz bekötés költségeit finanszírozta. Ezzel szemben az alperes igazolta, hogy 1997 novemberében, tehát a gáz bekötés időpontjában eladta 540.000 forintért az Opel Kadet típusú gépkocsiját. A **M.** utcai ingatlanból a felperes javára megállapított tulajdoni hányadnak megfelelően az alperes 1.157.783 forint megváltási ellenérték és az az ingatlanban végzett felújítási munkák értékének fele részé, 1.227.000 forint megfizetésére köteles.
- [15] A felperes elismerte, hogy az alperes ingatlan-nyilvántartáson kívül megszerezte a lakótelepi ingatlan 1/4 tulajdoni hányadát, ezért az alperest a 2.065.000 forint teljes forgalmi értékből 1.032.500 forint ellenérték illeti meg.
- [16] Az életközösség megszűnésekor az alperes birtokában maradt EUR megtakarítás összegét a felperes 50.000 EUR-ban, az alperes 3.000 EUR-ban állította. A felperes a megtakarítás összegét a jegyzetfüzete áttanulmányozása után sem tudta konkrétan megjelölni, összezavarodott, hogy 30.000 vagy 50.000 EUR, illetve 30 db vagy 50 db bankjegy volt a felek birtokában. Ezzel szemben testvére az 50.000 EUR meglétére határozott tanúvallomást tett. A felek gyermekeinek vallomása pedig nem értékelhető, mert az életközösség megszűnésekor még kiskorúak voltak, illetve az alperessel kapcsolatot nem tartanak, az alperes és a gyermekek között különböző eljárások vannak folyamatban. Mindezek egybevetésével és mérlegelésével az elsőfokú bíróság a felperes állítását nem fogadta el. Ugyanakkor megállapította, hogy az alperes 108 hónapot dolgozott külföldön, és nyilatkozata szerint havonta maximum 400 EUR megtakarítása keletkezett, amely összesen 43.200 EUR-t jelent. A **M.** utcai ingatlanra fordított 3.039810 forint beruházási költség levonásával arra következtetett, hogy a feleknek 30.000 EUR megtakarítása keletkezhett. Figyelembe vette, hogy az alperes rövid időn belül spórolta össze a **L.** utcai ingatlan vételárát. Mindezt mérlegelve az az életközösség megszűnésének időpontjában meglévő és az alperes birtokában tartott EUR megtakarítás összegét 30.000 EUR-ban állapította meg és az alperest az 1/2 rész megfizetésére kötelezte. Az pedig nem volt vitás, hogy a felek 2.000.000 forint bankszámlán kezelt megtakarítással rendelkeztek.
- [17] A többlethasználati díj iránti követelés alaptalan, mert az alperes

2012-ben önként, a felperes magatartására visszavezethető kényszerítő körülmény nélkül költözött el az ingatlanból, és az egyezség alapján a használatába került helyiségeket lezárva tartja.

- [18] A felperes vállalta a **M.** utcai ingatlanból való kiköltözést. Az elsőfokú bíróság ennek megfelelően döntött és a teljesítési határidő meghatározásánál figyelembe vette, hogy a felperes külföldön dolgozik.
- [19] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen mindkét fél fellebbezett. A felperes fellebbezésében azt kérte, hogy a másodfokú bíróság az őt megillető tulajdoni hányadot 45/108-ra, a megváltási ellenértéket 5.789.916 forintra, és értékkülönbözet címén az alperes fizetési kötelezettségét 13.308.066 forintra, ebből 12.308.066 forint után 2011. június 19. napjától, 1.000.000 forint után 2012. február 11. napjától számított késedelmi kamatra emelje fel.
- [20] A felperes a tulajdoni igényt illetően arra hivatkozott: a felek házasságkötésükkel kifejezésre juttatták, hogy érzelmi és gazdasági közösségüket az 1952. évi IV. törvény (a továbbiakban: Csjt.) hatálya alá helyezik, ezért a **L.** utcai ingatlant, valamint az Opel Kadett személygépkocsit a közös vagyonba tartozó vagyontárgyaknak kell tekinteni. Az alperes nem bizonyította, hogy a gépkocsi eladási árát a gázbekötésre fordította. A felperes különvagyoni ingatlanának vételárát feláldozta, ezt az alperes különvagyoni ingatlanában végzett kivitelezési munkákra és a gyermekvállalással járó közös kiadásokra fordította. További jelentős áldozatokat hozott, így vezette a háztartást, ellátta a gyermekek nevelésével, gondozásával járó feladatokat, éveken át gondoskodott a tartósan beteg gyermek gondozásáról, gyógykezeltetéséről. Mindez álláspontja szerint közös vagyont keletkeztető tényező, ami indokolja, hogy a **L.** utcai ingatlanban bekövetkezett vagyonszaporulat ellenében a **M.** utcai ingatlanból nagyobb tulajdoni hányadot kapjon.
- [21] A másodfokú bíróság ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezett rendelkezéseit részben megváltoztatta és az alperes tulajdonába a **M.** utcai ingatlan felperest illető, az ingatlan-nyilvántartáson kívül megszerzett 16/100 tulajdoni hányadát adta 2.256.330 forint értékben. A felek 3.000 EUR megtakarításából személyenként 1.500 EUR-t adott a felek tulajdonába. Az alperes által fizetendő értékkülönbözet összegét 1.325.760 forintra és 1.500 EUR-ra leszállította azzal, hogy ebből 1.000.000 forint után az alperes a felperes részére 2012. február 1-től a kifizetésig a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamattal egyező mértékű késedelmi kamat megfizetésére köteles. A felperest 2017. július 1-től az ingatlan kiürítéséig havi 29.362 forint többlehasználati díj megfizetésére kötelezte. Az elsőfokú ítélet egyéb rendelkezéseit helybenhagyta.
- [22] Ítélete indokolásában hangsúlyozta: nincs jogszabályi alapja annak, hogy a bíróság a tulajdoni hányadok megállapítása körében figyelembe vegye a felperes által a háztartásban végzett munka és a gyermek nevelés értékét. Ezek a szerzési arány meghatározásánál az élettársi közös vagyon megosztása esetén értékelhetők. A Csjt. 27.

§ (1) bekezdése alapján - a különvagyonok kivételével - a felek egyenlő arányú közös tulajdonában kerül mindaz, amit az életközösség fennállása alatt szereznek, függetlenül az egyik vagy másik fél tevékenységétől.

[23] A lombik programra költött összeg az életközösség megszűnésekor már nem állt rendelkezésre, azt a felek felélték, ennek megtérítése a Csjt. 31. § (2) bekezdése alapján csak különös indokolt esetben követelhető. A perbeli esetben ilyen indok nem áll fenn, mert a felhasznált különvagyon „eredménye” az ikergyermekek megszületése lett, amivel a különvagyon - ha nem is materiális értelemben - teljes mértékben megtérült a felperes számára. Alaptalanul érvelt a felperes azzal is, hogy a házasságkötéssel a **M.** utcai ingatlan közös vagyonná vált, nincs olyan jogszabályi rendelkezés, amely alapján a házasságkötéskor meglévő vagy a házasság alatt különvagyon értékén szerzett vagyontárgy a házastársak közös vagyonába kerülne. A Csjt. különvagyonra vonatkozó rendelkezései [Csjt. 28. § (1) bekezdés a) és d) pontjai] ezzel ellentétesen rendelkeznek.

[24] A **L.** utcai ingatlanban végzett fürdőszoba felújítás tartós jelleggel jelentős új értéket hozott létre. A felperes a munkálatokra 100.000 forint különvagyonot fordított, amely az ingatlan eladáskori értékét 50.000 forinttal emelte és a felperes javára tulajdonjogot keletkeztetett. Tartós beruházásnak minősül a gáz 1997 őszi bevezetése közel 540.000 forint költséggel. A felek egyezően adták elő, hogy a felperes p.-i ingatlanának 700.000 forint eladási árából 100.000-150.000 forintot az **O.** hitel törlesztésére fordítottak, nagy értékű porszívót vásároltak és 100.000 forintért a fürdőszobát újították fel. A felperes hivatkozása szerint részben különvagyonából fizették a lombikbéli program költségeit is. A felperes tehát beismerte, hogy a p.-i ingatlana eladási árából több, nagyobb kiadást teljesítettek, ezért nem állapítható meg, hogy 1997 őszén a különvagyonának fennmaradó része rendelkezésre állt. A felperes állítását testvére tanúvallomása nem igazolta, ezzel szemben az alperes okirattal egyértelműen bizonyította, hogy a különvagyoni gépkocsiját a gázbevezetés időszakában értékesítette. Így a gáz bekötésének fedezete az alperes különvagyonra volt. A jogerős ítélet 10. oldalán foglalt levezetés szerint a felperest a **M.** utcai ingatlanból 16/100 tulajdoni hányad illeti meg, melynek ellenértéke 1.029.330 forint és a közös beruházásból a felperesre jutó érték 1.227.000 forint, összesen 2.256.330 forint.

[25] A közös megtakarítást illetően az elsőfokú bíróság helyesen mérlegelte a közös gyermekek és a felperes testvérének tanúvallomását. A gyermekek életközösség megszűnés kori életkorára tekintettel kétséges, hogy az EUR, illetőleg a forint megtakarítás összegét pontosan megfigyelték, ennek mértékéről három évvel később a valóságnak megfelelő nyilatkozatot képesek voltak tenni. A felperes testvére tanúvallomásában önmagának is ellentmondóan nyilatkozott. Az pedig nem tekinthető életszerűnek, hogy a felperes

születésnapja alkalmával a felperes és testvére az otthon kezelt pénz megszámlolásával foglalkoztak volna.

- [26] Az elsőfokú bíróság megállapításától eltérően az alperes csak azt ismerte be, hogy a külföldi keresményéből az utazási-, és a külföldi megélhetési költségek levonása után havonta 400 EUR maradt. A felperes és a két gyermek megélhetését az alperes belföldi keresete, a családi pótlék nem fedezte, ehhez mindenképpen fel kellett használni az alperes külföldi jövedelmét. A peradatokból nem állapítható meg, hogy a felek milyen összeget fordítottak a magyarországi megélhetési költségekre és a vásárlásokra. Emellett a felek az alperes külföldi keresményéből jelentős értékű személygépkocsit, motorkerékpárt és egyéb ingóságokat is vásároltak. Az alperes által elismert 3.000 EUR-t meghaladóan ezért az elsőfokú bíróság mérlegelése okszerűtlen.
- [27] A bontóperben hozott ítélet lehetővé tette a felperes számára, hogy az ingatlant a tulajdoni hányadától eltérő mértékben, 50%-ban használja, míg az alperes részére a tulajdoni hányadánál kevesebb használatot biztosított. A többlethasználati díj jogalapja szempontjából nem releváns, hogy az alperes a részére biztosított használattal élt-e, ezért szükségtelen az elköltözéséhez vezető indokok vizsgálata. Jelentősége annak van, hogy a felperes az ingatlant tulajdoni hányadához képest 34%-kal nagyobb mértékben használta és az ingóságainak ott tárolásával jelenleg is birtokában tartja. A PK 8. számú állásfoglalás alapján a kialakult bírói gyakorlat szerint gondoskodni kell a birtoklás, a használat és a tulajdoni hányadok közötti eltérés pénzbeni kiegyenlítéséről.
- [28] A másodfokú bíróság részletes levezetése szerint 2012 szeptemberétől 2017. június 30-ig, az elfogadott szakvélemény alapulvételével a felperes a tulajdoni hányadának mértékét meghaladó használatra tekintettel 1.688.821 forint megfizetésére köteles és az ingatlan kiürítéséig havi 29.362 forint többlethasználati díj is terheli.
- [29] A jogerős ítélet 12-13. oldalán foglalt részletesen levezetett elszámolás szerint a felek házastársi közös vagyona ingatlanban 2.454.000 forint, ingóságokban (az **O.** számlával együtt) 3.898.700 forint, és 3.000 EUR megtakarítás, a jutó érték 3.176.350 forint és 1.500 EUR. A felperest illeti a **M.** utcai ingatlanból 1.227.000 forint, 1.099.330 forint vagyoni érték, 1.821.650 forint ingó értékkülönbözet, 1.500 EUR megtakarítás, összesen: 4.77.980 forint és 1.500 EUR. Az alperesnél a jutó értékhez képest ingatlanban 1.227.000 forint, ingóban 1.821.650 forint, EUR megtakarításban 1.500 EUR összeggel több van, de megilleti a lakótelepi ingatlanból a nem fellebbezett 1.032.500 forint és a gépjárműadó elszámolásaként 30.900 forint, összesen 2.752.221 forint. Az elszámolás eredményeként a feleket megillető követelések különbözete kerekítve 1.325.760 (4.077.980 - 2.752.221) forint és 1.500 EUR a felperes javára.
- [30] Az alperes késedelme 1.000.000 forint tekintetében beállt, mert ezt az általa vállalt időpontban a felperesnek nem fizette meg. Ezt

meghaladóan kamatfizetési kötelezettség nem terheli, mivel a másodfokú bíróság döntött a házastársi közös vagyon megosztásáról és a felperest megillető értékkülönbözet összegéről.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [31] A jogerős ítélet ellen a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, amelyben a jogerős ítélet részbeni hatályon kívül helyezését és a jogszabályoknak megfelelő határozat meghozatalát kérte. Ennek megfelelően a Kúria a **M.** utcai ingatlanból a felperes tulajdoni hányadát 305/1080-ra, az ellenértéket 3.922.921 forintra emelje fel. Az EUR megtakarítását - az elsőfokú bíróság ítéletével egyezően - 30.000 EUR-ban állapítsa meg, és a felek tulajdonába személyenként 15.000 EUR-t adjon. Az alperes által fizetendő értékkülönbözetet 11.127.992 forintra, ennek 2011. június 20. napjától számított kamatára és 15.000 EUR-ra módosítsa.
- [32] Az igényelt értékkülönbözeten belül a forint megtakarításból a felperes jutó részét további 5.000.000 forinttal emelje fel és az alperes javára a lakótelepi ingatlan 1/4 tulajdoni hányadának megfelelő 516.250 forint ellenértéket számoljon el el.
- [33] Kérte továbbá a többlethasználati díj iránti viszontkereset teljes elutasítását és az alperes kötelezését a másodfokú perköltsége megfizetésére.
- [34] A felperes megsértett jogszabályhelyként a Csjt. 27. § (1) bekezdését, 28. § (1) bekezdés d) pontját, a 31. § (2), (4) - (5) bekezdést, a 32. § (2) bekezdést, az 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: régi Ptk.) 141. §-t, a 301. § (1) bekezdést, az 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: régi Pp.) 206. §-t, a 228. § (4) bekezdést és a 253. § (1) bekezdését jelölte meg.
- [35] A felülvizsgálati kérelem részletes indokai szerint a felperes különvagyónak túlnyomó részét a közös kiadásnak minősülő lombikbébi programra, továbbá az alperes különvagyoni ingatlanában kivitelezett beruházásokra, a fürdőszoba felújításra és a gáz bekötésre fordította. Pénzzel és munkájával hozzájárult a **L.** utcai ingatlan értéknövekedéséhez.
- [36] A gyermekvállalás jelentős személyi és anyagi áldozatvállalással járt, a felperes részt vett a lombikbébi programban, két gyermeket világra hozott, ellátta a gyermekeket nevelésével és gondozásával kapcsolatos feladatokat, a tartósan beteg gyermekét ápolta, gondozta, gyógykezelését biztosította. A felperes véleménye szerint mindez közös vagyont teremtő tényező, ami a méltányossági szabályból is levezethető és az alperes különvagyoni hozzájárulása értékével egyező. Súlyának megfelelően kell értékelni, hogy az alperes pénzkereső tevékenységét a felperes tevékenysége, a háztartási munkák elvégzése és a tartósan beteg gyermek ápolása tette lehetővé. A **L.** utcai ingatlanban a vételtől az értékesítésig bekövetkezett 7.200.000 forint értékmelkedés ezért a felek közös vagyona, a **M.** utcai ingatlan nem minősül a különvagyon értékén szerzett vagyontárgynak. A két ingatlan eladása és vétele között

másfél év telt el, a felek a **M.** utcai ingatlant a házasságkötést követő kilenc év elteltével vásárolták. Így a felek a **M.** utcai ingatlant már vagyonegyütteléssel szerezték meg. A **L.** utcai ingatlanra a felperesi alvagyomból olyan ráfordítás történt, amely az ingatlanban jelentős és tartós értéknövekedést eredményezett. A felek a különvagyoni ingatlanokat értékesítették és ezek helyett magasabb vételár megfizetésével értékesebb vagyontárgyat vásároltak, a különbözetet pedig közös vagyomból fedezték.

- [37] A másodfokú bíróság álláspontjával szemben vagyonegyütteléssel, materiális sérelmet nem kompenzálhatnak gyermekek mint immateriális javak.
- [38] A felülvizsgálati kérelem 4. oldalán részletezett levezetése szerint a felperest a **M.** utcai ingatlanból 305/180 tulajdoni hányad illeti meg, az ennek megfelelő forgalmi érték 3.922.921 forint.
- [39] A közös megtakarítások összecsúszását illetően jogszabálysértő a gyermekek vallomásának elvetése. **B.** kihallgatásakor a különböző eljárások még nem voltak folyamatban, **P.** ezekben nem volt érdekelt, az pedig nem indokolja a tanúvallomások elvetését, hogy a gyermekek kihallgatásukkor 13 évesek voltak. A gyermekek érdektelen tanúvallomása a felperes állítását alátámasztotta és tovább erősítette testvére tanúvallomása. Életszerű, hogy a testvérek a felek közös otthonában tartott pénzt a felperes születésnapját követő pár nap elteltével megszámlálták, mert a felperes ekkor már számlált az életközösség megszűnésének lehetőségével és azzal: az alperes a készpénz meglétét és összegét később vitatja.
- [40] A perben részletesen, számszakilag, okiratokkal alátámasztva levezette, hogy a feleknek az életközösség megszűnésekor az alperes külföldi munkavégzéséből 50.000 EUR, illetőleg az elsőfokú bíróság elfogadott megállapítása szerint 30.000 EUR és további 10.000.000 forint megtakarítása volt.
- [41] A másodfokú bíróság jogszabálysértéssel állapította meg, hogy a fellebbezése a lakótelepi ingatlanból az alperest megillető, az 1/4 tulajdoni hányadához igazodó, az elsőfokú bíróság által megállapított és nyilvánvaló számítási hibán alapuló ellenérték összegét fellebbezéssel nem támadta. A fellebbezéséből egyértelműen megállapítható, hogy kérte az összeadási hiba miatt a számítási korrekció elvégzését úgy, hogy a helyes számítás szerint a felperes 1/2 tulajdoni hányadának értéke 1.032.500 forint, és ennek fele: 516.250 forint illeti meg az alperest. A felperes fellebbezésében a helyes összegű ellenértéknek megfelelően határozta meg az elszámolás szerinti egyenleget és az alperest terhelő értékkülönbség összegét.
- [42] A felperes számítása szerint a 11.127.992 forint értékkülönbségből a felperest megilleti a **M.** utcai ingatlanból 3.922.921 forint, 516.250 forint a lakótelepi ingatlanból, 5.000.000 forint megtakarítás, és 1.688.821 forint, mivel a többlethasználati díj jogalap hiányában nem jár az alperesnek.
- [43] A bontóperben eljáró bíróság családjogi alapon rendezte a **M.** utcai ingatlan használatát, meghatározott helyiségek kizárólagos, más

helyiségek közös használatáról rendelkezett, tehát az alperes nem jogalap nélkül birtokolta az ingatlan egy részét. A másodfokú bíróság nem tulajdonított jelentőséget annak, hogy az alperes megtámadta a jegyzőnek **B.** lakásba bejutására vonatkozó birtokvédelmi határozatát, ezzel szemben a jelen perben arra hivatkozott, hogy a külföldön élő felperes és a gyermekek többethasználatban vannak. Más perben hozott jogerős ítélet megállapította, hogy az alperes 2012. június 1. napján az ingatlanból elköltözött, ingóságait átvitte szülei lakásába és a **M.** utcai ingatlanban csak ritkán ment. A felperes 2013 májusáig lakott életvitelszerűen az ingatlanban, ezután külföldre utazott, a közös gyermekek a felperes édesanyjának gondozásába kerültek, a felperes az ingatlant évente négy hét időtartamban használta. A felperes - a három szoba és WC - túlhasználata egyébként sem éri el a 34%-os mértéket, az általa igényelt 305/1080 tulajdoni hányad 28%-t jelent, így az alperes legfeljebb a 6%-nak megfelelő többethasználati díj illetné meg, amely a teljes elszámolási időszaka összesen 298.098 forint.

- [44] Az alperes a részletesen indokolt felülvizsgálati ellenkérelmében az álláspontja szerint érdemben és indokaiban is helyes jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [45] A Kúria a régi Pp. 275. § (2) bekezdése értelmében a jogerős ítélet felülvizsgálatát a felülvizsgálati kérelem keretei között végezte el.
- [46] A felülvizsgálati kérelem részben megalapozott.
- [47] A régi Pp. 3. § (1) és (2) bekezdése általános érvennyel fogalmazza meg a felek rendelkezési jogának az egész eljárásra jellemző tartalmát, amelynek lényege az, hogy a bíróság általában a vitában érdekelt fél kérelmére, és a felek kérelmeinek, jognyilatkozatainak keretében jár el. A bíróság a fél által előterjesztett kérelmekhez és jognyilatkozatokhoz kötve van, ezért a per tárgyát és a bíróság eljárási lehetőségét a kérelem határozza meg.
- [48] Az elsőfokú ítélet elleni fellebbezés esetében a fellebbező féltől a fellebbezés tartalmi kellékeit illetően elvárt követelményeket a régi Pp. 235. § (1) bekezdése határozza meg. A fellebbezés legfontosabb tartalmi eleme a bírósághoz címzett fellebbezési kérelem, amelynek határozottnak kell lennie, tehát a fellebbező félnek meg kell jelölnie, hogy a határozat megváltoztatását mennyiben és milyen okból kéri. A „mennyiben” való megváltoztatás iránti kérelem az ítélet mikénti megváltoztatását jelenti, tehát összegszerű marasztalás esetén a fellebbező félnek azt kell megjelölnie, hogy az elsőfokú ítélet szerinti fizetési kötelezettség megváltoztatását (felemelését, leszállítását) milyen összegre kéri, mert csak ez lehet a másodfokú eljárás tárgya. A kérelemhez kötöttség [rég Pp. 253. § (3) bekezdés] a fellebbezési eljárásban is érvényesül, az elsőfokú ítélet fellebbezéssel nem

érintett része a régi Pp. 228. § (4) bekezdése értelmében jogerőre emelkedik.

- [49] Kétségtelen, hogy a vagyoni igények rendezése részeként az alperest illető, a lakótelepi ingatlan 1/4 tulajdoni hányadának megfelelő ellenérték mértékével kapcsolatos fellebbezési kérelem nem volt pontos. A bírói gyakorlat azonban nem követeli meg a fellebbezőtől a fellebbezési kérelem pontos meghatározását, ha az a fellebbezés tartalmából kétségtelenül megállapítható. A perbeli esetben a felperes fellebbezésében az ellenérték korrekcióját - tartalma szerint leszállítását - kérte azzal az indokkal, hogy az elsőfokú bíróság nem a lakótelepi ingatlan 1/4, hanem tévesen az 1/2 tulajdoni hányadának megfelelő ellenértéket számolta el terhére. A másodfokú bíróság az ügy érdemére kiható lényeges eljárási szabálysértéssel, a régi Pp. 235. § (1) bekezdésének megsértésével állapította meg, hogy a felperes az elsőfokú ítéletnek a lakótelepi ingatlan ellenértékével kapcsolatos részét fellebbezéssel nem támadta, döntése a régi Pp. 253. § (3) bekezdésébe ütközik.
- [50] A jogszabálynak megfelelő határozat meghozatalához szükséges adatok azonban rendelkezésre állnak. Nem vitás, hogy a lakótelepi ingatlanban a felperes 1/2 tulajdoni hányadának értéke 1.032.500 forint, ebből 1/4 az alperes ingatlan-nyilvántartáson kívül megszerzett tulajdoni hányadának mértéke, melynek a felperest terhelő ellenértéke helyesen 516.250 forint.
- [51] Ezt meghaladóan a felülvizsgálati kérelem megalapozatlan, a másodfokú perköltséget illetően pedig érdemben nem bírálható el.
- [52] A felperes által érvényesített tulajdoni igény tárgyában az eljáró bíróságok helyesen utaltak a házastársi vagyonközösség, a közös vagyon megosztása, az alvagyonok vegyülése folytán a megtérítési igények rendezésének törvényi szabályaira, a bírói gyakorlatban kialakult és következetesen érvényesített tételeire.
- [53] A Kúria nyomatékosan hangsúlyozza, hogy a Csjt. 27. § (1) bekezdése értelmében a házastársak osztatlan, ténylegesen egyenlő arányú közös tulajdona mindaz, amit a házassági életközösség ideje alatt akár együttesen, akár külön-külön szereztek, kivéve azt, ami valamelyik házastárs különvagyona [Csjt. 28. § (1) bekezdés]. A kereső tevékenységből származó jövedelem a házastársak osztatlan közös tulajdonába kerül, függetlenül attól, hogy a másik házastárs folytatott -e kereső foglalkozást, az esetlegesen elért jövedelmek hogyan aránylanak egymáshoz. Ebből következően a házaspár között kialakult munkamegosztás alapján a háztartásban végzett munka, a gyermekek nevelésével, gondozásával, gyógykezelésével járó feladatok „ellenértéke”, továbbá a lombikprogramban való részvétel vállalásának, az ezzel kapcsolatos pszichés és egyéb megterhelés ténye a törvényes házastársi vagyonközösségi rendszerben, a felek eltérő megállapodásának hiányában közös vagyont nem keletkeztet. A másodfokú bíróság helyesen érvelt azzal, hogy a felperes által hivatkozott tényezők egy része az élettársi vagyonszerzésnél, a szerzésben való közreműködés arányának meghatározásánál vehető figyelembe. A házastársi vagyonközösség éppen az egyenlő arányú

szerzés vélelme tekintetében tér el az élettársi vagyonszaporulattól, amelyben az élettársak a közös vagyonszaporulattól a közreműködésük arányában részesednek.

- [54] A házastársi vagyonszaporulat a reálszerzés elvén alapul, amelyben a házastársak vagyona dologi jogilag elkülönített alvagyonokra oszlik, a házastársak különvagyonaikra és a közös vagyoni vagyontárgyra. Ez a rendszer nem jelent teljes vagyonszaporulattá, az életközösség előtt és ennek időtartama alatt szerzett különvagyoni vagyontárgy a különállását megtartja. Így abban az esetben, ha különvagyoni vagyontárgy helyébe ennek ellenértéke vagy más vagyontárgy lép. A közös vagyoni és a különvagyoni vagyontárgy értékének összege sem eredményezi a különvagyoni vagyontárgy elenyészését. Ezek felhasználásával megszerzett vagyontárgy, vagy elvégzett beruházás értéke olyan arányban kerül a házastársak alvagyonaiba, amilyen mértékű a házastársi közös vagyoni és a különvagyoni vagyontárgy megszerzésére, illetve a beruházásra fordított értéke.
- [55] Közös vagyoni - a vagyoni kezelési és a fenntartási költségek levonásával - a különvagyoni vagyontárgy az a használat is, amely életközösség fennállása alatt keletkezett [Csjt. 27. § (1) bekezdés második mondat]. A már kifejtettekkel szemben nem tekinthető haszonnak az adott vagyontárgy helyébe lépett érték vagy az értékén szerzett dolog, továbbá a vagyontárgynak a felek tevékenységétől független konjunkturális értékelkedése.
- [56] A Csjt. 31. § (2) bekezdés második mondata alapján a közös életvitel körében elhasznált vagy felértékelt különvagyoni vagyontárgy megtérítésének csak különösen indokolt esetben van helye. Nem vitás, hogy a felek a felperes különvagyoni pénzfürdői ingatlanának 700.000 forint vételárából 100.000 forintot a L. utcai ingatlanban a fürdőszoba felújítására fordítottak. A régi Pp. 3. § (3) bekezdése és a 164. § (1) bekezdése szerint a felperes érdekében állt annak bizonyítása, hogy különvagyoni vagyontárgy meghatározott összeget a L. utcai ingatlanban végzett gázbeköltés, illetőleg az éveken át elhúzódó lombikprogram költségeire fordított. A Kúria megjegyzi: ha a felperes bizonyítja, hogy a gázbeköltés költségeit egészében a különvagyoni vagyontárgyból viselte, akkor a további felhasználható különvagyoni vagyontárgy hiánya nyilvánvalóan kizárja különvagyoni vagyontárgyának a lombikprogramra való felhasználását, a Csjt. 31. § (2) bekezdésében foglalt rendelkezés alkalmazását. Ettől függetlenül az eljáró bíróságok a bizonyítási kötelezettség és a bizonyítási teher általános szabályainak helyes alkalmazásával értékelték a felperes terhére a gázbeköltés költségeire nyújtott alvagyoni hozzájárulás bizonyítatlanságát.
- [57] A Kúria lombikprogram költségeit illetően elfogadta a felperes álláspontját abban, hogy ez a közös életvitel körében, a közös gyermekvállalási céllal összefüggésben felmerült indokolt kiadás, melynek eredménye a felek közös ikergyermekeinek megszületése volt. Ebből a szempontból a másodfokú bíróság helyesen állapította meg, a ráfordítás „megtérült”.
- [58] A Csjt. 31. § (2) bekezdésében foglalt fő szabály az elhasznált különvagyoni vagyontárgy megtérítését zárja ki, tehát a különvagyoni vagyontárgy pótlását nem

ismeri el. Következésképpen a bírói gyakorlat abban, hogy megtérítés „különösen indokolt” esete olyan körülmény lehet, melynek figyelembe vétele nélkül a vagyon megosztásánál aránytalanság keletkezne. Az anyagi jog szabályából következően a felperest terhelte annak bizonyítása, hogy a program megkezdésétől ennek befejezéséig a különvagyonra rendelkezésre állt, és ebből a költségekre konkrétan milyen összeget fordított. Csak ennek bizonyítottasága esetén dönthető el, hogy az ingatlanban végzett beruházás céljára a felhasznált és a megtérítésre alapot adó alperesi különvagyon a méltányos értékkiegyenlítés elvével összhangban indokolja-e a felperes megtérítési igényének teljesítését.

- [59] A felperes a kiadások összegét nem jelölte meg, a fedezetet tekintve önmagának is ellentmondó nyilatkozatokat tett és nincs értékelhető adat arra sem, hogy a költségekre milyen mértékű alvagyon fordult. Ilyen körülmények mellett nem fogadható el a különvagyon javára érvényesített megtérítési igény annak ellenére, hogy a feleknek a lombikbébi programban való részvétele indokolt volt.
- [60] Mindezekre tekintettel a másodfokú bíróság az anyagi jog szabályainak megsértése nélkül, az irányadó bírói gyakorlat helyes alkalmazásával állapította meg a **M.** utcai ingatlanban a felperes által megszerzett tulajdoni hányad, és ehhez igazodóan az ellenérték mértékét.
- [61] Nem jogszabálysértő az EUR és a forint megtakarítást illetően a másodfokú bíróságnak a bizonyítékok felülmérlegelésén alapuló döntése. A felperes felülvizsgálati kérelmében a másodfokú bíróság mérlegelést, felülmérlegelését támadta, a Kúria azonban több alkalommal kifejtette, hogy a mérlegelésen alapuló jogerős határozat megalapozatlansága a felülvizsgálati eljárásban csak akkor állapítható meg, ha a tényállás feltáratlan maradt, vagy a megállapított tényállás iratellenes, kirívóan okszerűtlen, logikai ellentmondást tartalmazó mérlegelésen alapul (BH 1996.973.). A felülvizsgálati eljárásban nincs lehetőség a bizonyítékok felülmérlegelésére, ha az egyes bizonyítékokból eltérő következtetés is levonható lett volna; az minősíthető kirívóan okszerűtlen következtetésnek, amikor a bizonyítékokból csak egyfajta, a felülvizsgálattal támadott ítélettől eltérő következtetésre lehet jutni (BH 2013.119.).
- [62] A másodfokú bíróság a felperes bizonytalan előadásának, testvére ellentmondó vallomásának mérlegelésével, a felperes javára elfogult kiskorú gyermekek vallomásának indokolt elvetésével, a régi Pp. 206. § (1) bekezdésében foglalt elveknek megfelelően, és a régi Pp. 163. § (2) bekezdésének alkalmazásával helyesen állapította meg az életközösség megszűnésének időpontjában meglévő EUR és forint megtakarítás összegét. A Kúria e körben a régi Pp. 270. § (1) bekezdése szerint irányadó 254. § (3) bekezdése alapján visszautal a jogerős ítélet helyes indokaira.
- [63] A házastársi közös vagyon megosztása eredményeként, a jogerős

ítélet elszámolását követve, a felperes kizárólagos tulajdonába adott vagyon értéke összesen 4.77.980 forint és 1.500 EUR. Az alperesnél a jutó értékhez képest ingatlanban 1.227.000 forint, ingóban 1.821.650 forint, EUR megtakarításban 1.500 EUR összeggel több van, de megilleti a lakótelepi ingatlanból 516.250 forint forint és a gépjárműadó elszámolásaként 30.900 forint, összesen 2.235.971 forint. A feleket illető összegek különbözete kerekítve 1.842.000 (4.077.980 - 2.235.971) forint és 1.500 EUR a felperes javára.

- [64] A felperes felülvizsgálati kérelmében alaptalanul kifogásolta a többlethasználati díj jogalapját is.
- [65] A tulajdonjog gyakorlásainak szabályai közül a régi Ptk. 140. § (1) bekezdése alapján a dolog birtoklására és használatára a tulajdonostársak mindegyike jogosult, a joggyakorlás azonban nem vezethet a társtulajdonos jogainak és a dologhoz fűződő törvényes érdekeinek sérelmére. A tulajdonostársak jogai és kötelezettségei közötti egyensúlyt teremtő szabály, a régi Ptk. 141. § szerint a dolog hasznai a tulajdonostársakat tulajdoni hányaduk arányában illetik meg.
- [66] A bírói gyakorlat a tulajdonostársak jogaiból és kötelezettségeiből eredő igények elbírálásához a PK 8. számú állásfoglalással nyújt támpontot annak kimondásával: ha az egyik tulajdonostárs a tulajdoni hányadánál nagyobb részt használ, a többlethasználatért járó időszakos pénzbeli kiegyenlítésről gondoskodni kell. A PK 279. számú állásfoglalás II. pontja pedig a volt házastársak között rendezi a jogviszonyt. Eszerint a többlethasználati díjra az a volt házastárs is igényt tarthat, aki a közös tulajdonú ingatlanból elköltözött. A távozó házastárs használati jogának a megszűnése a PK 8. számú állásfoglalásban foglaltak alapján a hasznokban való részesedésen, illetve a részesedés arányán nem változtat. Az elköltöző házastárs ezért az ingatlanban maradó házastárstól a tulajdoni hányadát meghaladó használatért pénzbeli ellenértéket követelhet. A többlethasználati díj a társtulajdonos hasznosítási jogán alapuló időszakos pénzbeli kiegyenlítés, amely őt tulajdonjogának fennállása alatt megilleti. A használati díjra jogosultság mellett szól a vagyoni egyenértékűség szempontja is, a díj fizetésének hiányában a bennlakó házastársnak a tulajdoni hányadát meghaladó használata ellenszolgáltatás nélkül maradna.
- [67] A követelés jogalapját nem érinti, hogy az ingatlanhasználatról jogerős bírói ítélet döntött és az eltelt időszak alatt a használat rendezésének alapjául szolgáló körülményekben lényeges változás következett be. A feleket csak a közös gyermekek nagykorúságának eléréséig terhelte a gyermekek lakhatásának biztosítása, a gyermekek időközben nagykorúvá váltak, a **M.** utcai ingatlanból elköltöztek. 2012 márciusában az alperes is kiköltözött, a felperes pedig 2013 májusától, külföldi munkavégzése okán csak a belföldi tartózkodása idején él a használati jogával, de ingóságait az ingatlanban tartja.
- [68] A másodfokú bíróság helyesen indult ki abból, hogy a bontóperi

jogerős bírói döntés a teljes ingatlan 50%-ának megfelelő ingatlan használatot biztosított a felperes számára. Az adott perben hozott jogerős ítélet a **M.** utcai ingatlan tulajdoni arányait módosította, ezért a többlethasználati díj összegének a módosított tulajdoni hányadokhoz és a használat tényleges terjedelméhez kell igazodnia. A másodfokú bíróság ennek megfelelően a felperes 34%-t kitevő többlethasználatának időszakos ellenértékét a felek által elfogadott szakvélemény alapján jogszabálysértés nélkül állapította meg.

- [69] A másodfokú bíróság nem követett el jogszabálysértést az értékkülönbözet után igényelt késedelmi kamatfizetési kötelezettség iránti kérelem elutasításával. A régi Ptk. 301. §-ban szabályozott késedelmi kamat az idegen pénz használatáért járó térítés, a törvény által megszabott kárátalány. Annak az elmaradt jövedelemnek a kompenzálására szolgál, amelyet a fél a késedelmesen kifizetett összeg kockázat nélküli befektetésével biztonsággal elérhetett volna (EBH2000. 328.).
- [70] A másodfokú bíróság helyesen fejtette ki, hogy a felperest megillető értékkülönbözet összegét az adott perben hozott jogerős ítélet állapította meg és ennek teljesítésére határidőt szabott. A fél fizetési kötelezettsége a teljesítési határidő elteltével válik esedékessé, késedelme csak ezt követően állhat be, ez pedig kizárja a késedelmi kamat megfizetésére kötelezését.
- [71] A felperes a másodfokú perköltség viselésévek kapcsolatos felülvizsgálati kérelme nem felel meg a felülvizsgálati kérelemmel szemben támasztott tartalmi követelményeknek [rég. Pp. 272. § (2) bekezdés, 1/2016. (II. 15.) PK vélemény]. A felperes határozott felülvizsgálati kérelmet nem terjesztett elő, nem határozta meg az általa igényelt másodfokú perköltség összegét, ezért ez a felülvizsgálati hivatkozás érdemben nem bírálható el.
- [72] A Kúria a kifejtettekre tekintettel a jogerős ítéletnek a felülvizsgálattal támadott részét a régi Pp. 275. § (4) bekezdése alapján részben hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróság ítéletének részbeni megváltoztatásával állapította meg a felperesnek járó értékkülönbözet összegét, a jogerős ítélet egyéb, a jogszabályoknak megfelelő rendelkezéseit a régi Pp. 275. § (3) bekezdése szerint hatályában fenntartotta.

Záró rész

- [73] A Kúria az ítéletét a régi Pp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyalás tartása nélkül hozta meg.
- [74] A felülvizsgálati perérték 8.486.100 forint (8.133.711 forint értékkülönbözet és 352.344 forint többlethasználati díj), így az 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 50. § (1) bekezdése alapján megállapított felülvizsgálati eljárási illeték 848.600 forint, és a felülvizsgálat eredményességének mértéke 6%.
- [75] A Kúria a régi Pp. 270. § (1) bekezdése szerint irányadó 81. § (1) bekezdése, a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (5)-(6)

bekezdése, az Itv. 74. § (3) bekezdése, továbbá a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelem eredményessége - eredménytelensége arányában határozott az alperest megillető arányos felülvizsgálati eljárási költség és a felülvizsgálati eljárási illeték viseléséről.

- [76] A Pfv.II.22.287/2017/9. számú végzés alapján az illetékes földhivatali hatóság a **M.** utcai ingatlanra feljegyezte a felülvizsgálati kérelem benyújtásának tényét. A Kúria a felülvizsgálati eljárás befejezésére tekintettel a feljegyzés törléséről határozott az ingatlan-nyilvántartásról szóló 1997. évi CXLI. törvény 26. § (1) bekezdése alapján.

Budapest, 2018. szeptember 18.

dr. Kövesné dr. Kósa Zsuzsanna s.k. a tanács elnöke, dr. Baloginé dr. Faiszt Judit s.k. előadó bíró, Nyíróné dr. Kiss Ildikó s.k. bíró

A kiadmány hitelélül: